

болени, който лежалъ на одаръ. А Исусъ като видѣ тѣхнатъ вѣрж, рече на разслабленнѣмъ (болнѣмъ), чадо прощаватсѣ грѣхове те. Тога нѣкои книжници които быде тамо, казали въ себе си (на ума си): какво дѣла този, той хѣли. А Исусъ имъ разумѣ мысалѣтъ и рече: защо мыслите лѣкавство на срѣцето си? какво има по лесно отъ да кажа прощаватсѣ грѣхове те, или да кажа стани и ходи. Но да знаете чи сынъ челоуѣческій има власть на землатъ да прощава грѣхове те. Тога рече на разслабленнѣмъ: стани си земни одара и иди въ кѣшатъ си. И той стана, зема си одара и отиде въ дома си, а хората като видели това, зачѣдихасѣ и прославиша его, който далъ такъвази власть на челоуѣцыте.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Евангелските разслабленни сѣ двама: единый вѣше во Иерусалимъ на овчатъ кѣпель въ день сѣвѣтнѣи, а днешнѣмъ вѣше въ Капернаѣмъ, дѣто го донесоха чѣтырма. На оногова рече христосъ: ето оздраве и не согрѣшавай вещь, а на тогози рече: чадо, прощаватсѣ грѣхове те, защото ималъ вѣрж голѣмъ и той и оны, които го носяхъ, за тѣи полѣчилъ и исцѣленіе. Каккото Хананѣя покѣрвала, и полѣчила дѣщерѣ и исцѣленіе, и стоначалника, та полѣчи слѣгата мѣ исцѣленіе, тѣи и тѣзи, които носали разслабленнаго покѣрвали, за това полѣчили исцѣленіе. Но и самыя разслабленнѣи ималъ голѣмъ вѣрж, за тѣи тѣрпѣлъ да го носатъ толко пѣтъ, презъ толко улицы и торжища (чаршии), а не каккото има нѣкои та изволаватъ да лежатъ и да сѣмчатъ, а не даватъ да ги помѣстатъ, нити казватъ на дрѣгиго скотѣтъ болестъ. А този днешнѣи разслабленнѣи сичкото тѣрпѣлъ сѣ вѣрж, за тѣи полѣчилъ исцѣленіе. И понеже сѣ вѣржѣтъ сичко сѣ полѣчава, за това и христосъ пѣрво мѣ простилъ грѣхове те, а послѣ го исцѣрилъ, за да покаже намъ какъ вѣрата е гѣвителница на грѣхове те, и да ны увѣри чи много болести дохождатъ на тѣлото отъ грѣха, каккото рекалъ пророкъ Іереміа за Иерусалимъ «ты ще бѣдешъ наказанъ сѣ раны и болести за твоите беззаконіа» и когато исцѣрилъ христосъ разслабленнаго нарекалъ го чадо заради вѣратъ мѣ: защото гдѣто е оставленіе на грѣхове те, тамо е и усыновленіе. За тѣи и нѣ доде не си измыеме грѣхове те сѣ покамніе, не може да сѣ наречеме сынове божи, като тогова разслабленнаго, заради когото книжницыте сѣ чѣдели, защото тѣлесны болести и дрѣги свѣтїи челоуѣцы исцѣрвали, а да простѣтъ грѣхове никой не е можилъ да направи. Това само богъ може да прави, за тѣи дѣмали книжницыте на христа чн хѣли, когато рекалъ на разслабленнаго прощаватсѣ грѣхове те ти: но христосъ